

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně **H. M.**, zastoupené Mgr. Jaroslavem Dolejškou, advokátem se sídlem Vršovické nám. 3/1013, Praha 10 - Vršovice, proti žalovanému **Magistrátu hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2006, č. j. S-MHMP 341015/2006/OST/Ca, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2007, č. j. 10 Ca 155/2007 - 18,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2007, č. j. 10 Ca 155/2007 - 18, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) v záhlaví označené usnesení městského soudu, kterým byla odmítnuta žaloba stěžovatelky pro opožděnost. Stěžovatelka se touto žalobou domáhala zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4 ze dne 9. 8. 2006, zn. P4/107178/06/OST/JAHU/5835. Tímto rozhodnutím byl zamítnut návrh stěžovatelky na obnovu řízení o odstranění stavby.

Městský soud v odůvodnění svého usnesení uvedl, že rozhodnutí žalovaného bylo stěžovatelce doručeno dne 23. 10. 2006, žalobu proti němu však stěžovatelka podala teprve 30. 4. 2007, tedy po uplynutí zákonem stanovené lhůty.

Stěžovatelka podala kasační stížnost z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Dle jejího vyjádření rozhodl městský soud nezákonně o odmítnutí žaloby pro opožděnost. Dále uvedla, že dříve než podala žalobu u Městského soudu v Praze, podala žalobu proti stejnému rozhodnutí žalovaného u Obvodního soudu pro Prahu 4, a to dne 27. 12. 2006. Toto řízení bylo zastaveno usnesením ze dne 7. 3. 2007, č. j. 27 C 21/2007 – 10, které nabylo právní moci 29. 3. 2007. Stěžovatelka podala ve lhůtě jednoho měsíce žalobu

k Městskému soudu v Praze dle poučení Obvodního soudu pro Prahu 4. Stěžovatelka navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu zrušil.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že plně odkazuje na své rozhodnutí, k otázce, zda stěžovatelka podala žalobu včas, se nemůže pro nedostatek podkladů vyjádřit.

Kasační stížnost je důvodná.

Nejvyšší správní soud nejprve připomíná, že s ohledem na judikaturu zdejšího soudu lze podat kasační stížnost proti usnesení krajského soudu, jímž byla žaloba odmítnuta, výlučně z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. V takové kasační stížnosti je stěžovatel povinen především vylíčit důvody, pro něž se domnívá, že rozhodnutí soudu o odmítnutí žaloby je nezákonné (viz rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2004, č. j. 3 Azs 43/2003 – 48, dostupný na www.nssoud.cz).

Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu musí být podána ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). Pokud však byla žaloba podána k soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení a tento soud řízení zastavil dle § 104b odst. 1 o. s. ř., může být podána žaloba ve správním soudnictví u věcně a místně příslušného soudu do jednoho měsíce od nabytí právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. V takovém případě se má zato, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení (§ 72 odst. 3 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud již judikoval, že při posuzování včasnosti žaloby, která byla nejprve podána k soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení a po zastavení tohoto řízení následně u správního soudu, je nezbytné se zabývat jednak skutečností, zda žalobce podal správní žalobu ve lhůtě jednoho měsíce po nabytí právní moci rozhodnutí soudu rozhodujícího v občanském soudním řízení o zastavení řízení, jednak skutečností, zda byla žaloba podána k soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení ve lhůtě dle § 72 odst. 1 s. ř. s. (viz rozsudek ze dne 27. 9. 2005, č. j. 3 As 30/2005 – 66, dostupný na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud ze správního spisu zjistil, že rozhodnutí žalovaného bylo doručeno stěžovatelce dne 23. 10. 2006. Z připojeného soudního spisu Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 27 C 61/2007 je zjevné, že stěžovatelka podala žalobu proti rozhodnutí žalovaného k obvodnímu soudu dne 27. 12. 2006, tj. v poslední den lhůty pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dle § 72 odst. 1 s. ř. s. za použití pravidel pro počítání lhůt dle § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud dále ze soudního spisu Obvodního soudu pro Prahu 4 zjistil, že usnesení o zastavení řízení bylo poslednímu z účastníků doručeno dne 15. 3. 2007 (viz doručenky připojené k listu č. 11 soudního spisu), stalo se tedy pravomocné dne 31. 3. 2007. Stěžovatelka podala žalobu k Městskému soudu v Praze dne 30. 4. 2007, tedy v jednoměsíční lhůtě dle § 72 odst. 3 s. ř. s. Uplatní se tedy právní fikce, že žaloba byla podána místně a věcně příslušnému soudu ve správním soudnictví dne 27. 12. 2006, žaloba tudíž není opožděná. Žaloba stěžovatelky tedy neměla být odmítnuta.

Na uvedených závěrech nic nemění ani okolnost, že stěžovatelka, ač zastoupena advokátem, ve své žalobě neuvedla, že ji již dříve podala k soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení; nejedná se totiž o povinnou náležitost žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dle § 71 ve spojení s § 37 s. ř. s. Městský soud tedy s ohledem na stav spisu nepochybil, neboť není a nemůže být v možnostech správního soudu, aby z vlastní iniciativy sám zjišťoval, zda neexistují důvody aplikace § 72 odst. 3 s. ř. s. Stěžovatelka tím, že tyto důvody v žalobě

neuedla, v první řadě poškodila sama sebe, a to prodloužením celkové doby řízení před správními soudy, které lze v tomto aspektu přičíst jen na její vrub. Přesto pokud na tyto důvody stěžovatelka upozornila v kasační stížnosti, posledním opravném prostředku v soustavě správních soudů, bylo povinností zdejšího soudu, aby tuto námitku posoudil, a rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

Kasační stížnost stěžovatele je důvodná, a tak Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrací k dalšímu řízení. V něm je městský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). V novém rozhodnutí pak městský soud rozhodne také o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. srpna 2008

JUDr. Marie Žižková
předsedkyně senátu